

Sygn. akt SD 92/15

ORZECZENIE

SĄD DYSCYPLINARNY KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH

Mazowiecki Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie
w następującym składzie:

Przewodniczący - doradca podatkowy Andrzej Szowa
Sędzia - doradca podatkowy Jacek Pawlik
Sędzia - doradca podatkowy Andrzej Paprota

Protokolant - Wioletta Stykowska

Przy udziale zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Katarzyna Feldo

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 maja 2016 roku sprawy
z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych
o ukaranie numer wpisu obwinionej o czyn:

- polegający na wykonywaniu czynności doradztwa podatkowego oraz świadczenia usług na rzecz swojego klienta Pani przez doradcę podatkowego Panią nr wpisu na listę, w ramach prowadzonej działalności, w okresie od 18.04.2013 r. do 28.06.2013 r., tj. w okresie prawomocnego orzeczenia przez zakazującego prowadzenie działalności gospodarczej w stosunku do Pani,

- co stanowi naruszenie przepisów art. 64 ust. 1 o doradztwie podatkowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2011 r. Nr 41 poz. 213) w związku z art. 36 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 2,3 ust. 1 zasad etyki doradców podatkowych (załącznik do uchwały nr 32/2014 Krajowej Rady Doradców Podatkowych z dnia 11 lutego 2014 r.)

orzeka

uznać obwinioną za winną zarzucanego jej czynu tj. naruszenie przepisów art. 64 ust. 1 o doradztwie podatkowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2011 r. Nr 41 poz. 213) w związku z art. 36 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 2,3 ust. 1 zasad etyki doradców podatkowych (załącznik do uchwały nr 32/2014 Krajowej Rady Doradców Podatkowych z dnia 11 lutego 2014 r.) i wymierza jej na podstawie art. 64 ust. 2 pkt. 4 karę dyscyplinarną pozbawienia prawa wykonywania zawodu.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

Dnia 23 maj 2016 r.

Sygn. akt SD 92/15

Uzasadnienie

Sąd opart się na następującym stanie faktycznym sprawy.

W dniu 3 czerwca 2015 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych Katarzyna Feldo wszczęła postępowanie wyjaśniające w sprawie skargi złożonej przez Panią na działalność Pani doradcy podatkowego numer wpisu w związku z podejrzeniem popełnienia czynu rodzącego odpowiedzialność dyscyplinarną.

W szczególności miał on polegać na:

- wykonywaniu czynności doradztwa podatkowego oraz świadczenia usług na rzecz swojego klienta Pani przez doradcę podatkowego nr wpisu na listę w ramach prowadzonej działalności w okresie od 18.04.2013 r. do 28.06.2013 r., tj. w okresie, w którym w wydanym orzeczeniu zakazał Pani prowadzenia działalności gospodarczej.

Podstawą wszczętego postępowania było pisemne zawiadomienie Pani z dnia 22 stycznia 2014 r.

Z w/w zawiadomienia wynikało, iż w dniu 8 kwietnia 2013 r. Pani zawarła umowę z Panią doradcą podatkowym numer wpisu na prowadzenie księgi podatkowej. Na mocy tej umowy doradca podatkowy zobowiązał się między innymi do reprezentowania klienta przed US i ZUS, prowadzenia księgi przychodów i rozchodów oraz przechowywania w Biurze dokumentów podatkowych firmy Pani. W wyniku wypowiedzenia umowy okazało się, że w miesiącach od lipca do listopada 2013 r. faktury za usługi rachunkowo-księgowo wynikające z umowy, nie były wystawiane przez Panią, lecz przez inne firmy, o czym Pani nie została poinformowana. Zdaniem Skarżącego wystawianie faktur przez firmy zewnętrzne oraz podpisywanie dokumentów przez osoby nieuprawnione mogło narazić informacje finansowe firmy oraz dane osobowe pracowników i kontrahentów na udostępnienie osobom nieuprawnionym. Ponadto Pani w swoim zawiadomieniu podkreśliła, że przez cały czas trwania umowy nie została poinformowana o fakcie ciążącego na Pani wyroku o zakazie prowadzenia przez doradcę podatkowego działalności gospodarczej.

Skarżący zarzucił ponadto doradcy podatkowemu, że ten nie złożył do Urzędu Skarbowego podpisanego przez niego upoważnienia do reprezentowania przed w/w Urzędem.

Po przeprowadzeniu szeregu czynności, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Pani Katarzyna Feldo w dniu 3 czerwca 2015 r. wydała postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego wobec stwierdzenia, iż wyżej wskazane czyny Obwinionej wyczerpują naruszenia przepisu art. 36 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 2,3 ust. 1,4 ust. 1, art. 6 oraz art. 12 ust. 1 Zasad Etyki Doradców Podatkowych.

Postanowienie o przedstawieniu zarzutów zostało doręczone Obwinionej w dniu 3 lipca 2015 r.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wezwał doradcę podatkowego do zaznajomienia się z materiałami postępowania w dniu 22 lipca 2015 r.

Doradca podatkowy pismem z dnia 9 lipca 2015 r. przedłożył wnioski dowodowe w postaci:

1. Ksero zawiadomienia o zawieszeniu wykonywania zawodu doradcy podatkowego od dnia 1 października 2012 r.
2. Ksero potwierdzenia przestania przedmiotowego zawiadomienia drogą elektroniczną dnia 12 października 2012 r.
3. Ksero pisma wraz z potwierdzeniem nadania z dnia 3 grudnia 2012 r. potwierdzające, że od dnia 1 października 2012 r. nie wykonuje zawodu doradcy podatkowego
4. Ksero z CEIDG potwierdzające zawieszenie działalności od dnia 30 czerwca 2015 r.
5. Ksero postanowienia Sądu Okręgowego w z dnia 15 lipca 2013 r.
6. Ksero decyzji Ministra Gospodarki z dnia 16 września 2013 r.
7. Ksero z CEIDG potwierdzające data wykreślenia z rejestru z dniem 22 listopada 2013 r.

W piśmie z dnia 11 stycznia 2014 r. doradca podatkowy wyjaśnił, że powołane w uzasadnieniu dowody są niekompletne i jakby przytoczone wybiórczo.

Rzecznik Dyscyplinarny wnioskiem o ukaranie z dnia 29 lipca 2015 r. wniósł o ukaranie doradcy podatkowego numer wpisu.

Obwinionej o czyn polegający na wykonywaniu czynności doradztwa podatkowego oraz świadczenia usług na rzecz swojego klienta Pani przez doradcę podatkowego Panią nr wpisu na listę w ramach prowadzonej działalności w okresie od 18.04.2013 r. do 28.06.2013 r., tj. w okresie, w którym w wydanym orzeczeniu zakazał Pani prowadzenia działalności gospodarczej.

Powyższe stanowi naruszenie przepisów art. 64 ust 1 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 36 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 2,3 ust. 1 Zasad Etyki Doradców Podatkowych.

Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Artykuł 17 ust. 1 Konstytucji RP stanowi, że w drodze ustawy można tworzyć samorządy zawodowe, reprezentujące osoby wykonujące zawody zaufania publicznego i sprawujące pieczę nad należytym wykonywaniem tych zawodów w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony. Z tych powodów zawodowe świadczenie usług przez zawody zaufania publicznego oparto na zasadzie wpisu. Zgodnie z ustawą o doradztwie podatkowym Krajowa Rada Doradców Podatkowych prowadzi listę doradców podatkowych i podejmuje decyzję w sprawach wpisu lub skreślenia z niej.

Podkreślić należy, że doradcy podatkowi tworzą samorząd doradców podatkowych, zwany Krajową Izbą Doradców Podatkowych (art. 47 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym z dnia 5 lipca 1996 r.) Z przynależności do samorządu zawodowego wynika nadanie osobie wpisanej przewidzianych ustawą obowiązków.

Po analizie zgromadzonego materiału dowodowego, w ocenie Sądu Dyscyplinarnego doszło do naruszenia przez doradcę podatkowego numer wpisu 02500 zarzucanych jej przepisów tj. art. 64 ust. 1 o doradztwie podatkowym w

związku z art. 36 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 2,3 ust. 1 zasad etyki doradców podatkowych.

Sąd Dyscyplinarny dał wiarę dokumentom załączonym przez Panią, z których wynika, że Pani świadczyła usługi na rzecz swojego klienta Pani w ramach prowadzonej działalności, wbrew postanowieniu Sądu Rejonowego o orzeczeniu zakazu prowadzenia działalności gospodarczej z dnia 27 września 2012 r., prawomocnego od 18 kwietnia 2013 r. Świadczą o tym stanie faktury wystawione i podpisane przez z dnia 14 maja 2013 r., 31 maja 2013 r. oraz z dnia 28 czerwca 2013 r. gdzie, jako sprzedawca widnieją dane:

W konsekwencji powyższego doradca podatkowy prowadził działalność gospodarczą po uprawomocnieniu się postanowienia Sądu Rejonowego orzekającego 3 letni zakaz prowadzenia działalności gospodarczej.

W uzupełnieniu do powyższego należy zauważyć również, że doradca podatkowy nie działał w najlepiej pojętym interesie swojego klienta, nie przekazując pełnej wiedzy Pani o w/w postanowieniu. Tym samym nie dołożył wszelkiej staranności w dbaniu o sprawy swojego klienta z poszanowaniem obowiązków wynikających z uczciwości, godności i dobrych obyczajów. Pani powinna była powiadomić swojego klienta, o w/w postanowieniu Sądu.

Obwiniona miała możliwość ustosunkować się do powyższych zarzutów, nie wpłynęły jednak żadne wyjaśnienia w tej kwestii, a sama Obwiniona pomimo wezwania na przesłuchanie, które zostało doręczone w dniu 5 czerwca 2015 r. nie stawiała się.

Wobec kolejnych zarzutów Obwiniona również się nie ustosunkowała dotyczących nie złożenia do organu podatkowego przez Obwinioną podpisanych przez Panią upoważnień do reprezentowania jej przed w/w organem. wysłała natomiast do organu podatkowego dokumenty podpisane przez klientkę i bez podpisu biura

Ponadto Obwiniona nie udowodniła podnoszonych w licznych pismach kierowanych w postępowaniu wyjaśniającym i sądowym okoliczności związanych ze skutecznym zawieszeniem czynności doradztwa podatkowego.

Obwiniona doradca podatkowy została wpisana na listę doradców podatkowych pod numerem w dniu 21 października 1997 r. i z danych posiadanych przez Biuro Krajowej Izby Doradców Podatkowych wykonywała czynności doradztwa podatkowego pod adresem:. Jednocześnie z informacji ustalonych w toku postępowania wyjaśniającego wynika, że Obwiniona w dniu 12 października 2012 r. drogą elektroniczną (mailową) przesała do Biura KIDP wnioski o zawieszenie wykonywania czynności doradztwa podatkowego.

Z informacji ustalonych w toku postępowania wyjaśniającego wynika, że na liście doradców podatkowych nie ma odnotowanego zawieszenia wykonywania zawodu doradcy podatkowego przez Panią.

Obwiniona w swoim piśmie z dnia 9 lipca 2015 r. wyjaśniła, że zawiadomiła KRDP, iż od 1 października 2012 r. nie będzie wykonywać czynności doradztwa podatkowego na dowód tego załączyła przesyłane ksero wniosku o zawieszeniu.

Z akt sprawy sądowej wynika, że pierwsze pismo związane z poinformowaniem Krajowej Rady Doradców Podatkowych o zawieszeniu czynności doradztwa podatkowego Obwiniona wysłała w dniu 12 października 2012 r. drogą mailową na adres mailowy Biura KIDP. Następnie w dniu 15 października 2016 r. na podany adres mailowy Obwiniona otrzymała informację zwrotną, iż przedmiotowy wniosek nie spełnia przesłanek ustawowych i jako taki nie może być traktowany, jako skuteczne zgłoszenie informacji o zawieszeniu wykonywania czynności doradztwa podatkowego przez Obwinioną. W konsekwencji do skutecznego zawieszenia nie doszło a doradca podatkowy od dnia wpisu na listę doradców podatkowych pozostaje czynnym doradcą podatkowym.

W kolejnym mailu z dnia 20 sierpnia 2013 r. kierowanym do Biura KIDP Obwiniona podniosła, że zawiadomienie o zawieszeniu wykonywania czynności doradztwa podatkowego skutecznie złożyła w dniu 12 października 2012 r. a odpowiedź udzielna z dnia 15 października 2012 r. określająca skuteczną formę złożenia takiego zawiadomienia nigdy do niej nie dotarła. W konsekwencji nadal podtrzymuje swoje stanowisko w tej sprawie.

Z ustaleń wynika jednak, że Krajowa Rada Doradców Podatkowych, jako organ właściwy do podejmowania decyzji w sprawie naniesienia na listę doradców podatkowych poszczególnych okresów zawieszenia wykonywania czynności doradztwa podatkowego nie uznała maila z 12 października 2012 r., jako skutecznego, w którym wskazuje, że od 1 października 2012 r. złożyła skuteczne oświadczenie woli o przerwie w wykonywaniu zawodu doradcy podatkowego.

Z uwagi na powyższe dostrzec należy narzucony przez ustawodawcę, sformalizowany charakter działań skutkujący zawieszeniem. W przypadkach, o których mowa w art. 34 ust. 1 i 2 ustawy o doradztwie podatkowym, ustawodawca wiąże skutek zawieszenia z obowiązkowym zawiadomieniem skierowanym do właściwego organu, czyli Krajowej Rady Doradców Podatkowych i obwarowanym terminami. Zarówno treść, jak i forma tego zawiadomienia nie nosi cech dobrowolności, powinna odpowiadać ściśle wymogom ustawowym. Zawiadomienie o przerwie w wykonywaniu zawodu doradcy podatkowego nie może nastąpić w sposób dorozumiany. Jest to sprzeczne z regulacją prawną, która przewiduje, że skutek w postaci zawieszenia wykonywania zawodu musi wiązać się z wyraźnym oświadczeniem woli, skierowanym w sposób oficjalny do określonego przepisami organu. Nie można tego stanu domniemywać z treści różnych pism, w tym przypadku korespondencji mailowej. Obowiązkiem doradcy podatkowego jest w sposób jasny, klarowny i niebudzący wątpliwości określić swój aktualny status.

Zdaniem Sądu Dyscyplinarnego Obwiniona nie wykazała, aby skutecznie zawiadomiła Krajowej Rady Doradców Podatkowych o przerwie w wykonywaniu zawodu zgodnie z art. 34 ustawy o doradztwie podatkowym. Tym samym aktualny status doradcy podatkowego określany jest, jako czynny.

Z uwagi na powyższe postanowiono jak w sentencji orzeczenia.

Pouczenie

- 1. Zgodnie z art. 73 ustawy o doradztwie podatkowym od orzeczenia sądu pierwszej instancji przysługuje obwinionemu lub Rzecznikowi Dyscyplinarnemu odwołanie do sądu drugiej instancji w terminie 14 od dnia doręczenia orzeczenia, wraz z uzasadnieniem*
- 2. W przypadku wszczęcia postępowania wyjaśniającego na żądanie Krajowej Rady Doradców Podatkowych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub Ministra Sprawiedliwości, odwołanie przysługuje Krajowej Radzie Doradców Podatkowych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych lub Ministra Sprawiedliwości*